

Jákup Lindenskov, tingformaður her í samtalum við hinar javnaðartingmenninar undir teimum drúgvu samráðingunum

um at stuðla øllum til-
tøkum, sum kunnu hjálpa
samfelagnum framfyrir.

Hann segði seg vóna, at
samarbeiðið eisini verður
gott við andstøðuna. —

Fyrsta kvinnan í landsstýrinum, Jóngerð Purkhús

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum tóku lut í okkara stóru sorg og vísti okkum samkenslu á ymiskan hátt, tá elskaði maður, pápi, verfaðir, abbi, sonur, bróður, versonur, svágur okkara

EYDUN KARBECH MOURITSEN
doyði og bleiv jarðaður. Tøkk fyrir vitjan og troystandi orð, eisini vilja vit takka prestinum Petur A. Petersen fyrir tað stóru hjálp hann veitti okkum niðri á Ríkishospitalinum og Kjartan Mørkøre fyrir tey vökru orð í kirkjuni. Takk til sangarar og hjartans tøkk til tykkum sum sendu blómur og kransar og fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Dania og børnini

Vilja keypa Hotel Føroyar

Á býráðsfundinum hóskvöldið lögdu Tórfinn Smith og Ingi Mohr fram uppskot um, at Tórshavnar býráð keypir Hotel Føroyar.

Hotellið, sum er farið í likvidation, verður væntandi lýst til sølu seinni í hesum mánaðinum. Teir halda tað vera rætt, at býráðið ognar sær hotellið, sum eftir øllum at døma ikki fer at kosta so

nógv.

Og hvat skal býráðið so brúka hotellið til?

— Um summarið skal tað sjálvsagt brúkast sum hotel. Tað er brúk fyri. Men hinar tíðirnar á árinum kann tað bæði brúkast til kolegii og partvis sum røktarheim, sigur Tórfinn Smith.

Hann sigur, at sjálvt tá røktarheimið, sum er í gerð, verður liðugt, er

tørvurin á røktarheimsplassum ikki tryggjaður.

Økið, sum hotellið stendur á, er stórt, uml. 40.000 m². Eisini tað ger, at býráðið eigur at ognar sær tað. Og keypir býráðið ikki hotellið er vandi fyri at tað fer á útlendskar hendur, sigur Tórfinn Smith.

rj

Niels Pauli Danielsen:

— Familjan og trivnaður eru okkara mál

Í grundini var tað óvæntað, at eg varð valdur til landsstýrismann, sigur Niels Pauli Danielsen. Vit høvdu væntað, at Adolf Hansen skuldi vera landsstýrismaður fyrir okkara

flokk. Tað var Adolf, ið tingmanningin var samd um, men av ymiskum orsökum bar tað ikki til, og so var neyðugt at leita aðrastaðni. Eg varð spurður og tók av.

— Hevur stríðið verið hart?

— Nú var tað hjá okkum fyrir opnum tjaldi. Vit høvdu triggjar landsfundir. Hinir flokkarnir hava viðgjørt tað innan-

hýsis og duldu tað til seinastu lotu. Eisini hjá teimum var ósemja um, hvør skuldi fara í landsstýrið, rættliga stór ósemja. Hja okkum var ikki ósemja.

Framhald á síðu 6